BOLK 6

13. En appell til slutt

Vi som anmelder Ap-toppene og Vedum er sivilpersoner uten juridisk kompetanse. Siden det er offentlig påtale i de alvorligste sakene, stoler vi på at Statsadvokatembetet vil fylle inn med nødvendige rettsregler og begrunnelser for jurisdiksjon der vi kommer til kort, og at en eventuell avvisning ikke skal bero på at vi ikke har vist til de riktige paragrafene.
Om slike systemiske brudd på verdens høyeste lover som vi har vist til i denne anmeldelsen skal få lov til å gå straffritt, er det også et brudd på samfunnskontrakten som eksisterer mellom velgerne og de valgte. Om landets toppledere ønsker at sivilbefolkningen skal forholde seg stort sett lovlydige, fordi det er en god ting for et samfunn, så er det minste vi kan kreve tilbake at de respekterer lover selv. Og i alle fall at de ikke kan neglisjere de høyeste lovene så eklatant, og rent ut demonstrere sin ringeakt, og vise at lovene ikke gjelder for dem. Det gjør ikke folk til lovløse borgere over natten, men det gjør noe med en befolkning som ingen har noen innsikt i ennå. Å bli ledet av lovløse ledere må føre til konsekvenser vi ennå ikke kan danne oss et bilde av – hverken i Norge eller i andre land.

Og om det nå skulle vise seg at heller ikke Kripos og Statsadvokatembetet respekterer lover – hvorfor skal vi?

De gigantiske investeringene våre i Israels okkupasjons- og folkemordindustri er en nasjonal skam vi alle må dele. Det er et moralsk bunnslam i landet vårt, som Ap-toppene tvinger oss til å vasse til knes i.

Denne anmeldelsen tar hensyn til åtti prosent av nordmenn. Vi gjentar Bassiounis ord:
«To remember and to bring perpetrators to justice is a duty we also owe to our own humanity.» (Bassiouni, 1996: 27).

Hensynet også til *humanity* nevnes også eksplisitt i Roma-vedtektenes fortale som begrunnelser for straff, hvor de slår fast at dette er:

«unimaginable atrocities that deeply shock the conscience of humanity».
Når menneskeheten sjokkeres over de aller groveste forbrytelsene i vår felles historie, er det fordi kunnskapen om rett og gal handling ligger nedfelt i vår menneskelige samvittighet. Millioner av mennesker over hele jordkloden opprøres over massemordet av helt uskyldige mennesker, de groteske handlingene, toppet av en statsstyrt sultkatastrofe. Millioner føler på den samme maktesløshet over en verden ledet av en liten gruppe lovløse mennesker som har fratatt oss all rettferdighet. Statsledere som står opp mot galskapen og ondskapen er unntakene.

Vi rammes enda mer når vi må bevitne en straffrihet for de alvorligste handlingene, og opplever at det internasjonale lovsystemet forvitrer for våre øyne. Lovene som skal forhindre straffrihet for de alvorligste forbrytelsene, er laget for ofrene – og for oss. *Humanity* er vi som føler med ofrene, vi som

opprøres natt og dag over de grusomme handlingene, vi som ikke har sovet fredfullt på over to år, vi som vrir oss i ubehag bare av å åpne vår egen mobiltelefon. Vi er også ofre for disse forbrytelsene. En hører om stadig flere som får psykiske problemer, som sliter med å fungere i hverdagen og på arbeidsplassen, med vissheten om uretten som blir utført mot palestinerne hver dag.
Vi vil ha vår trygghet og livskvalitet tilbake – vår *security and well being*, som det står i fortalen. Det kan ta lang tid, siden folkemordet og de grufulle overgrepene fortsetter daglig. Men det kunne ha hjulpet noe, om vi kunne få opplevd litt rettshåndhevelse – litt rettferdighet.

Om det norske rettsvesenet ville tatt Roma-vedtektene og Konvensjon om forhindring og avstraffelse av forbrytelsen folkemord på alvor, ville det nødvendigvis bety at APs forbrytelser måtte ha tatt slutt: Det ville innebære uttrekk av selskapene som bryter folkeretten. At 85 folkevalgte har stemt for det, gjør det ikke rett eller lovlig – det betyr at hver og en av dem skulle blitt etterforsket og bøtelagt, med offentlig påtale.
Et uttrekk gjort av vårt gigantiske fond, fra noen av verdens mektigste våpenselskaper, ville sendt sjokkbølger gjennom verden. For alle ville forstått; at hvilket som helst lands politiske ledere kunne blitt de neste som ble tiltalt. Og de neste deretter. Virkningen kunne vært det som har vært hensikten med konvensjonen: å forhindre folkemord. De politiske lederne som i dag støtter Israel på akkurat samme måter som våre, ville ganske snart ha trukket sin støtte til Israel. Det ville gått opp for dem at det finnes fortsatt noen som respekterer lovene – nemlig de som har fått ansvaret for å håndheve dem.

Det som Statsadvokatembetet holder i sine hender akkurat nå, er intet mindre enn makten til å bidra til at noe kunne begynne å gå i riktig retning. Det er ikke noe som skjer noe sted i verden som er viktigere enn det dere gjør akkurat nå. Om våre statsledere fikk statusen «tiltalt», kunne det ha vært det som bidro til at det ble en ekte våpenhvile i Gaza. Det kunne bidratt til at palestinere fikk beholde hus og hjem og skoler og livet, og tusen år gamle oliventrær, på Vestbredden. Det kunne vært kimen til en bedre framtid.

Så nå håper vi at hensynet til allmenn rettsfølelse, menneskeheten, hensynet til ofrene, de som lider aller mest, til lov, rett og tildelt ansvar betyr noe for Det nasjonale statsadvokatembetet.

Drammen/Kongsberg 10. November 2025
Grandmothers Against Genocide,